

The Good News

Hayatı keşfetmek *İmanın Temelleri*

İyi günler

Sizi bu mektubu okumaya davet ediyoruz. Yazımız herkese hitap eden açık bir mektuptur. Yüce Rab'bin Kutsal Kitap'ta size söylediği sözlerin bir özetidir. Sözlerin Kutsal Kitap'ta bulunduğu yer parantez içinde yazılır.

Benim için önemlisin

Seni başka hiç kimsenin anlayamadığı kadar anlıyorum. Tüm isteklerini, mucip sebeplerini ve ihtiyaçlarını tanıyorum. (139. Mezmur, ayet 1) Ne zaman yatıp kalktığını biliyorum; hatta ne düşündüğünü biliyorum. (139. Mezmur, ayet 2) Yollarından ve hedeflerinden haberim var. (139. Mezmur, ayet 3) Hatta başın tüm saçları sayıldı. (Matta 10, ayet 29-31)

Ben annen ve baban senin hakkında düşünmeden önce tanıdım seni. (Jeremia 1, ayet 5) Annenin rahminde seni ben ördüm. (139. Mezmur, ayet 13) Sen bir tesadüf eseri değilsin, evrimin sonucu değilsin. Benden istenilen ve planlanmış birisin. Hatta geleceğin de elimdedir. (139. Mezmur, ayet 15-16) Sen müthiş ve harika yaratıldın. (139. Mezmur, ayet 14) Doğumundan beri sana bakıyorum. (71. Mezmur, ayet 6) Bir çok iyilikler sana armağan ederim. (Yakup'un 1. mektubu, ayet 17)

Seni çocuğum olmaya davet ediyorum. (Yuhanna 1, ayet 12) Şimdiye kadar başını alıp gittiğin ve bana aldırış etmediğin için yollarımız ayrılmıştır. (Yeşaya 53, ayet 6) Bu durum böyle kalmak zorunda değildir. Gönderdiğim Kurtarıcı Mesih İsa bizi barıştıran ve seni bana geri getiren yoldur. (Yuhanna 14, ayet 6) Onun sayesinde sana karşı olan sevgim 2000 yıl kadar önce görünür oldu. (Yuhanna 3, ayet 16) İsa Mesih, bizi barıştırmak ve seni bana kavuşturmak için o zaman çarmıhta senin yanlış yolun ve yanlış kararların için ölmüştü. (2. Korintliler 5, ayet 18-19 ve 21)

İsa'yı ölümden dirilttim. O yaşıyor. (Elçilerin İşleri 10, ayet 40) Hayatını O'nun eline verdiği zaman hayatın anlamlı olacaktır. (37. Mezmur, ayet 4) Günahların affedilmesini kabul edersen, aramızda hiçbir şey kalmayacaktır. (Romalılar 8, ayet 38-39)

Soru şudur: Çocuğum olmak istiyor musun? (Yuhanna 1, ayet 12-13) Seni bekliyorum. (Luka 15, ayet 11-24)

Seni seven Yüce Tanrın

1. Başlangıcın izlerini ararken _____ Tanrı yaşamı başlatıyor	5
2. Bilgimiz neye dayanır? _____ Tanrı, kendisini Kutsal Kitap'ta açıkça gösterir	6
3. Görünmez fakat tanınabilir mi? _____ Bizi yaratan Tanrı, kendini tanıtıyor	7
4. En büyük misyonumuz _____ İnsan harika yaratılmıştır	9
5. Dünya tarihinin en büyük felaketi _____ İnsanın Yüce Tanrı'ya isyan etmesidir	10
6. Tamamen umutsuzluğun içinde _____ İnsan günahın kölesi oldu	11
7. Tanrı'sız bir gelecek mi? _____ İnsan mahvolmaya doğru gidiyor	12
8. Dindarlık yeterli değil _____ İsa Mesih kurtuluş anahtarıdır	13
9. Rab Tanrı bizimle konuşur _____ İsa Mesih eşsizdir	14
10. Yüce Tanrı'nın sevgisi görünüyor _____ İsa Mesih bizim için her şeyini veriyor	16
11. Benim Kararım _____ Kurtuluş bulayım!	17
12. Yeni Yaşamdan zevk almak _____ Mesih imanlısı olarak ilk adımlar	18
İmpressum _____	20

1. Başlangıcın izlerini ararken

Tanrı yaşamı başlatıyor

Sık sorulan bir soru: Tanrı var mı?

Bunun cevabı istiyoruz, değil mi? Eğer Tanrı yoksa, onu aramak anlamsızdır. İncil'de bunu okuyoruz: **Tanrı'ya gelmek isteyen, onun var olduğuna ve kendisi arayanları ödüllendireceğine güvenmeli.** (İbraniler 11:6) Tanrı'nın varlığının bilimsel ve matematiksel olarak ispatlanması mümkün değilse de bildiklerimizin birçoğu lehine konuşur.

Evren.

Evreni tesadüfün neticesi olarak görürsek, birçok yeni soru ortaya çıkar – ve hiçbiri cevaplanamaz. Örneğin “Büyük Patlama Teorisi”. İlk madde nereden gelmiştir? “Büyük patlama”dan bile hiçten birşey oluşamaz. Evrim teorisi çok yaygındır, fakat sağlam değildir: Dünyada hiçten nasıl bu kadar inanılmaz kompleks yaşam türleri oluşmuştur? Dolayısıyla hala bir teoriden bahsedilmektedir.

Anlaşılan bir açıklama Kutsal Kitap'ta bulunmaktadır.

Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. (Yaratılış 1:1) Dünyamız “her zaman var olan” parçacıklarının mükemmel beraberliğinin tesadüf ürünü değildir. Bilakis anlıyoruz ki yaratılışın arkasında büyük bir zeka ve akıl var olması gerekmektedir. **Tüm gök varlıklarının Tanrı Sözü'yle düzenlendiğini, görülen şeylerin görülmeyenlerce oluşturulduğunu imanla anlamaktayız.** (İbraniler 11:3) Yaratılışın başlangıcı ve kökeni Tanrı'dadır. **Çünkü O söyleyince, her şey belirdi; O buyurunca, her şey var oldu.** (Mezmun 33:9)

Doğanın ve doğa kanunlarının hayret verici düzeni ve biçimlendirilmesi.

Evrenin genişliğinden mikroskopik küçüklüğündeki yaratıklarına kadar herşeyin bir düzeni var. Ancak düzen kendiliğinden oluşamaz ve doğa kanunu da yasa koyucuyu işaret eder. **Dünyayı ve içindekilerin tümünü yaratan Tanrı. O, yerin ve göğün Rabbi olan Tanrı.** (Elçilerin İşleri 17:24)

Yaradan'a dair en açık işaret insanın ta kendisidir.

RAB Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluşunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu. (Yaratılış 2:7) Hayvanların aksine insan bir “kişiliğe” sahiptir. O düşünüp isteyip hissedebilen biridir. Onun vicdanı var, o akli başında karar verebilir artı iyinin ve kötünün arasında ayırt edebilir. Sevgi ve tutkuya muktedir olur. Fakat herşeyden önce onun Tanrı'ya derin bir özlemi var. Tüm özellikleri nereden geldi? Kimden aldı? Evrimden veya bir sürü rastlantıdan çıkmış olamaz. İnsan tesadüf değildir. Birçok mezmur (ilahi) yazmış olan Kral Davut'un söylediği gibi: **Ya RAB, Sana övgüler sunarım, Çünkü müthiş ve harika yaratılmışım. Ne harika işlerin var! Bunu çok iyi bilirim.** (Mezmun 139:14)

2. Bilgimiz neye dayanır?

Tanrı, kendisini Kutsal Kitap'ta açıkça gösterir

Tanrı hakkında bize güvenilir bilgi gerek.

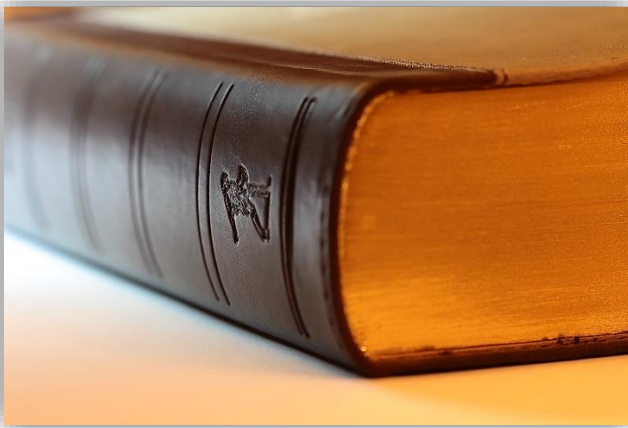
Kutsal Kitap'ta hakkında uzun bir bölüm olan Eyüp adında bir adama bir gün şu soru sorulur: "Tanrı'nın derin sırlarını anlayabilir misin? Her Şeye Gücü Yeten'in sınırlarına ulaşabilir misin?" (Eyüp 11:7) Buna ne cevap versin? Biz Tanrı'yı tanıyamayız ve dolayısıyla O'nun Kendisini bize tanıtmaya muhtacız.

Tanrı Kendisini doğa aracılığıyla gösterir.

Gökler Tanrı'nın görkemini açıklamakta, Gökkubbe ellerinin eserini duyurmakta. (Mezmun 19:2) Evren, büyüklüğüyle, düzeniyle, çeşitliliğiyle ve güzelliğiyle onu yaratan Tanrı hakkında bir sürü gerçek açıklar. Tanrı, dünyayı yaratmakla yüce egemenliği, kavranılmaz bilgeliği ve üstün yaratıcılığını gösteriyor. Tanrı'nın görünmez olmasına rağmen insan ilk günlerden beri, doğada yaptıklarından ilahi gücü ve yetkisini görüp haberdar oldu. (Romalılar 1:20)

Tanrı insana konuşur.

İletişim kelimelerle olur. Tanrı da sadece bir kaç kişiye kendini bildirdi. Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan isteğinden kaynaklanmadı. Kutsal Ruh tarafından yöneltilen insanlar Tanrı'nın sözlerini iletiler. (2 Petrus 1:21) Kutsal Kitap'tan başka hiç bir edebi eserde bu kadar çok net ve ayrıntılı olarak gerçekleşen peygamberlik sözleri yoktur. Sadece Mesih İsa'nın doğum yeri ve daha sonra çarmıha gerilmesiyle ilgili vaatleri düşünürsek bile bunu görüyoruz. Bunlar tesadüf olamaz. Bütün Kutsal Kitap'ta Tanrı bir hedef izliyor. Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir ve bizi eğitmek, kabahatımızı anlamak, bizi doğru yola getirmek ve Tanrı'nın beğendiği gibi yaşamak için yararlıdır. (2 Timoteos 3:16)

Başka hiç bir kitap hiçbir zaman Kutsal Kitap kadar hayatları değiştiren güç göstermedi

Kutsal Kitabın eşsizliği insanların hayatlarında gösterdiği etkiliğiyle ortaya çıkar. Tanrı'ya sürekli şükretmemiz için bir neden daha var: Tanrı sözünü bizden duyup kabul ettiğiniz zaman bunu insan sözü olarak değil, gerçekte olduğu gibi, Tanrı sözü olarak benimsediniz. İmanlılarda etkin olan da bu sözdür. (1 Selanikliler 2:13) Milyonlarca

insan binyıllar boyunca Kutsal Kitap'ın etkiliğini tecrübe etti: RAB'bin kuralları kusursuz doğrudur, yüreği sevindirir. RAB'bin buyruklarına güvenilebilirsin. (Mezmun 19:8)

Tanrı'yı tanımak isteyen Tanrı'nın Sözü olan Kutsal Kitap'ı okumalı. Bu kitapta O'nu bulmak mümkün, bu kitapta bizden ne beklediğini ayrıntılı bildirir.

3. Görünmez fakat tanınabilir mi?

Bizi yaratan Tanrı, kendini tanıtıyor

Hepimizin Tanrı hakkında bir fikri var. Bazıları onu sevecen uzun sakallı ve hatayı görmemezlikten gelen bir dede olarak görür. Diğerler onu tanrısal polis olarak düşünür. O, başka kimseler için doğaüstü akıl ermez biridir. Sonunda sadece Tanrı kendisi hakkında doğru tanımlamayı verir. Kutsal Kitap'ta Tanrı kendi varlığını hakkında ne gibi bilgi verir?

Tanrı akıl ermez kadar büyüktür.

Tanrı'da anlayamadığımız bir çok şey var. **Tanrı'nın yaptıkları büyük ve kuvvetli, hiç kimse onu anlayamaz; mucizeleri sayısızdır.** (Eyüp 5:9) Tanrı'ya kendi imkânlarımızla ulaşamayız, İnsani akıl ve fikirler bu uçurumu aşamaz. Bu bizi şaşırtmasın. Çünkü Tanrı'yı tamamiyle anlayabilsek, O Tanrı olmazdı. **Her Şeye Gücü Yeten'e biz ulaşamayız. Gücü yücedir, Adaleti ve eşsiz doğruluğuyla kimseyi ezmez. Bu yüzden insanlar O'na saygı duyar, çünkü O, bilgeleri dikkate almaz.** (Eyüp 37: 23-24)

Tanrı bir kişidir.

Tanrı bir şey, bir güç ya da bir düşünce değil. Kendini düşünen, hisseden, arz eden ve iş yapan bir kişi olarak gösteriyor. Ancak O sadece „yukardaki“ veya „sevecen Tanrı“, ya da bir tür „süpermen“ değildir. **Ama gerçek Tanrı RAB'dir. O yaşayan Tanrı'dır, sonsuza dek kral O'dur.** (Yeremya 10:10)

Tanrı sonsuzdur.

Tanrı'nın başlangıcı ve sonu yoktur. Kutsal Kitap'ın ifadesiyle: **Dağlar var olmadan, daha evreni ve dünyayı yaratmadan, öncesizlikten sonsuzluğa dek Tanrı sensin.** (Mezmur 90:2) Tanrı'sız bir zaman asla yoktu ve asla olamayacaktır. Tanrı kendini tanıtıyor. **Evet, hep var olan, var olmuş ve gelecek olan, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı ... benim.** (Vahiy 1:8) Ve hep aynı kalıyor. **İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır.** (İbraniler 13:8) Tanrı nasıl olmuşsa, şimdi de öyle ve böyle de kalacak.

Tanrı bağımsızdır.

Tüm canlı varlıkların başka canlılara, çevre koşullarına ve kabul edersek Tanrı'ya da bir bağımlılığı var – fakat Tanrı yaratılışından tamamiyle bağımsızdır. O'nun hiç kimsenin yardımına ya da desteğine ihtiyacı yoktur. **Herkese yaşam, soluk ve her şeyi veren kendisi.** (Elçilerin İşleri 17:25)

Tanrı adildir.

Kutsal Kitap diyor ki: **O, adil bir Tanrı. Ne mutlu, O'nun yardımı bekleyenlere!** (Yeşaya 30:18) Fakat Tanrı sadece yaratığımız ve korucumuz değil, aynı zaman O hakimimizdir. **Adalet ve hukuk hükümdarlığının temelidir.** (Mezmur 97:2) Tanrı, zamanda ve ebediyette kusursuz ve geri alınamaz adaletiyle ödüllendir ve cezalandırır.

Tanrı kutsaldır.

Kim senin gibi görkemli ve kutsal? Kim bu kadar büyük ve korku verici işler yapar? Kim mucize yapar - senin gibi? (Çıkış 15:11) Tanrı'nın kutsallığı eşsizdir. **Kutsallıkta RAB'bin benzeri yok. Evet, senin gibisi yok, ya RAB! Tanrımız gibi dayanak yok.** (1 Samuel 2:2) O, tamamen hatasız ve güçlüdür. Ve bu kutsal Tanrı bizim kutsal olmamızı istiyor. Bize yönelik olan talebi Kutsal Kitap'ta yazılıdır: **Kutsal olun, çünkü ben kutsalım.** (1 Petrus 1:16)

O, her şeyi bilen Tanrı'dır.

Bilgisi mükemmel. **Tanrının gözlerinden hiç bir şey saklı kalmaz; önünde her şey görünür ve açık ortada. Herkez Tanrı'ya hesap vermek zorunda.** (İbraniler 4:13) Tanrı, geçmiş, şimdiki zaman ve geleceği hakkında her şeyi biliyor; düşüncelerimizi, sözlerimizi ve yaptıklarımızı bile. Bilgeliği yetkin ve anlayışımızı aşar. Tanrı o kadar büyüktür! **Tanrı'nın zenginliği ne büyük, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! O'nun yargıları ne denli akıl ermez, yolları ne denli anlaşılmazdır!** (Romalılar 11:33)

Tanrı'nın gücü her şeye yetendir.

Bütün insanlığın Tanrısı RAB benim. Var mı yapamayacağım bir şey? (Yeremya 32:27) Tanrı'nın her şeyi yapabildiği anlamına gelmez. Örneğin, yalan söyleyemez ve vefasız olamaz. Hata yapamaz, günaha giremez, kendisini inkâr edemez. Fakat ilahi karakterine uyararak yapmak istediği her şeyi yapabilir.

Tanrı sevgidir.

Bu kesinlikle en güzeli ve en önemlisidir. **„Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.“** (Yuhanna 3:16) Baba ile aynı olan ruhsal Oğlu hayatını biz insanlar için veriyor. Kendi hayatını başkasına vermenin üstünde hiç bir şey yoktur. Bu, sevgisini gösteren mükemmel bir şekil, ve sadece teorik değil, pratik yaşamında da öyle.

4. En büyük misyonumuz

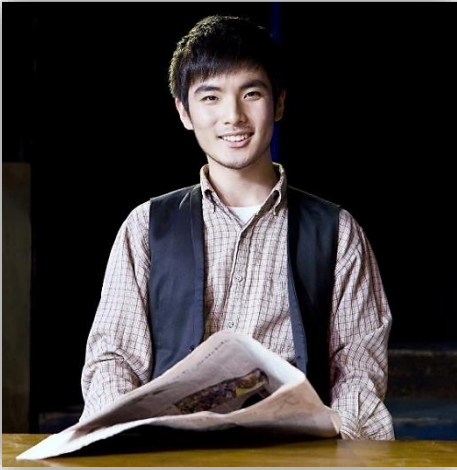
İnsan harika yaratılmıştır

Biz insanlar hayatın amacını aramaktayız.

Neden varız? Nereden geliyoruz? Hayatımızın bir hedefi var mı? İlk önce sadece „var olmadığımızı“ ve ot gibi yaşamadığımızı görmemiz mümkün. Tesadüfen uygun şekilde oluşmuş bir atom yığıntısından daha fazlayız. Kutsal kitap diyor ki, özel bir varlık olarak bilgeli ve kutsal Tanrı tarafından yaratıldık. **Tanrı insanı kendi suretinde erkek ve dişi olarak yarattı.** (Yaratılış 1:27) Boyumuzu güneşle, ay ya da yıldızlarla karşılaştırırsak kendimizi minicik hissedebiliriz, fakat Tanrı bize göze batan benzersiz bir mevki verdi.

Çok gelişmiş hayvandan daha fazlayız.

Bunu hayatımızı düzenlemek için sahip olduğumuz özgür irademizde görebiliriz: **Verimli olun, çoğalın, yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun!** (Yaratılış 1:28) Dünyada Tanrı'nın kâhyası olduk. Hem kendi hayatımız için hem de tüm canlı varlıklar için bize sorumluluk verildi.

Bize özel bir haysiyet verildi.

„Tanrı sureti“ olarak yaratılmış olmak, Tanrı'nın küçük versiyonu, yani daha az da olsa onun özellikleriyle olduğumuz anlamına gelmez. Daha doğrusu Tanrı'yla beraberlik ve ilişki için tahsis edilmiş olduk. Örneğin dua edip Tanrı'yla bir birliğe özen gösterebiliriz. Dünya tarihinin başlangıcında mükemmel bir ortamda, karşılıklı sevgi dolu ilişkide ve kusursuz uyumla Tanrı ile yaşıyorduk.

Günah dünyaya gelmeden „kimlik sorunumuz“ yoktu.

Hem insan dünyadaki varlığıyla manasını ve memnuniyetini buluyordu – hem de Tanrı bizden memnun oluyordu! Bunu biliyoruz, çünkü Kutsal Kitap diyor ki yaratılışın sonunda insanın var oluşuyla her şey mükemmeldi. **Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü.** (Yaratılış 1:31) Cennetteyken Tanrı'nın talimatlarına uyduğumuzda mutlu ve Tanrı'yla harika bir uyumda yaşıyorduk. Kim olduğumuzu ve dünyada neden yaşadığımızı biliyorduk.

Şimdiki durumumuz tamamıyla farklıdır. Ama neden böyle? Bu arada ne oldu?

5. Dünya tarihinin en büyük felaketi

İnsanın Yüce Tanrı'ya isyan etmesidir

İnsanlık olarak yaşadığımız en büyük felaket nedir?

Gazete, televizyon ve İnternet'te okuyup seyrettiğimiz haberler bize bu dünyanın sağlam olmadığını hatırlatır. Şiddet, adaletsizlik, karışıklık ve toplumdaki hatalar hakkında şikâyet edip durmak kolaydır. Halbuki bu kötülüklerin gerçek nedenlerini araştırıp bulmak daha önemlidir. Kutsal Kitap bu konuda şöyle der: **Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi.** (Romalılar 5:12)

Tanrı tek bir yasak koymuştu.

İlk atamız ve anamız olan Âdem ile Havva aslında büyük bir özgürlük içinde yaşadılar. **Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin. Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün.** (Yaratılış 2:16-17) Rab Tanrı bu tek buyrukla insanların özgürlüğe layık olup olmadığını denemek istedi. İblis ise Havva'yı kandırarak Rab'bin sözüne güvenmeyip itaatsizlik etmesini

sağladı. **Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o da yedi.** (Yaratılış 3:6)

O anda günah dünyaya girdi.

Bilinçli itaatsizliklerinden dolayı Âdem ile Havva Yüce Tanrı'dan uzaklaştılar. Birden Tanrı ile insan arasında sanki görünmeyen bir duvar örüldü. Artık insan Rab'bi sevmektense O'ndan korkmaya başladı. **Derken, günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrı'nın sesini duydular. O'ndan kaçıp ağaçların arasına gizlendiler.** (Yaratılış 3:8) Artık mutlu, rahat ve güvenli olmaktansa günahlarından dolayı şüpheli ve korkak olmaya başladılar.

Sonuç ayrılık oldu.

Yüce Tanrı, insanın itaatsizliğinin sonucunda insan ile Tanrı arasındaki ilişkinin kopacağını söylemişti ve böyle oldu. Bir anda Âdem ile Havva ve dolayısıyla bütün insanlık Rab'den koptu ve ruhsal olarak öldü. Aynı zamanda Âdem ile Havva günaha düştü ve dolayısıyla bozulmuş doğalarını bize miras olarak bıraktı. Bugüne kadar bu sonuç her insan için geçerlidir: **Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi.** (Romalılar 5:12) Her birimiz buna dahiliz. Günahkârız ve ölüme doğru gitmekteyiz. **Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz.** (1 Yuhanna 1:8) Kutsal Kitap'ın bu sözü doğrudur ve bu gerçeği zaten her insanın hayatında görebiliriz.

Yüce Tanrı'yı hoşnut edecek şekilde yaşıyor muyuz?

Biz her anda dürüst, sevgiyle dolu ve bencillikten uzak yaşıyor muyuz? Yani, tamamen suçsuz muyuz? Bu sorunun cevabını Rab bilir. Ve dürüst isek biz de biliriz. **Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı.** (Romalılar 3:23) Her insan bir günahkârdır. Doğuştan itibaren günahkârız, kendi kararımızla da günah işleriz. Lütfen, siz de bu gerçeği kabul edin ve bu gerçekle başlayarak daha derin düşünmeye başlayın!

6. Tamamen umutsuzluğun içinde

İnsan günahın kölesi oldu

Şifası olmayan bir hastalık

Bir insanın hastalığı teşhis edilince genelde ilk sorusu şudur: 'Çok kötü bir hastalık mı?' Ruhsal bir hastalık olan günah için de bu soruyu sormalıyız. Günahkâr olduğunu kabul etmek insana kolay gelir, çünkü çoğu kişi bunun ne kadar korkunç bir anlamı olduğunu bilmez. Sırf insan doğasının zayıflığını düşünüp 'İşte insan böyledir' diye bu lafın arkasında saklanırsınız. Ama bunu yapmakla aslında şu sorudan kaçmış oluruz: 'Çok kötü mü?' Kutsal Kitap bu konuda bilgi verir.

Kutsal Kitap insanın temelden bozulduğunu söyler.

Bu demek değil ki 'Hiçbir iyilik yapamıyoruz.' Ama insan doğamızın her alanına - yani düşüncelerimize, duygularımıza, irademize, hayallerimize - günah girmiş bulunuyor. **Yürek her şeyden daha aldatıcıdır, iyileşmez, Onu kim anlayabilir?** (Yeremya 17:9) Asıl sorun yaptığımız eylem ve hatalar değil. Asıl sorun içimizde olan günahdır. Kendi doğamız bizi kandırıyor diye sürekli günaha meyilliyiz. **Çünkü kötü**

düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır. (Markos 7:21)

Yüce Tanrı'nın gözünde her günah kötüdür.

Biraz önce okuduğumuz Kutsal Kitap sözü çok farklı hayat alanlarından eylemler sıralamaktadır. Bazen sırf cinayet ya da gasp gibi korkunç görünen suçların günah sayılabildiğini düşünüyoruz. Ama Kutsal Kitap günah konusunda daha kapsamlı yargılamaktadır. Yüce Rab'in standartlarına göre eksik olan her şey günahdır. Rab'be göre olmayan her eylemimiz ya da düşüncemiz günahdır. Dürüst olalım: **Kim, "Yüreğimi pak kıldım, Günahımdan arındım." diyebilir?** (Özdeyişler 20:9) Gerçekçi olursak hiç kimsemiz bunu diyemez.

Günah, Yüce Tanrı'nın egemenliğine ve O'nun yasalarına karşı isyandır.

Günah işleyen, yasaya karşı gelmiş olur. Çünkü günah demek, yasaya karşı gelmek demektir. (1 Yuhanna 3:4) Genelde kimse bizi yalan söylemeye, kandırmaya, pis düşüncelere kapılmaya zorlamaz. Kendimiz bunu yapmaya karar veririz. Rab Tanrı'nın buyruklarını çiğnemek ve dolayısıyla Rab'bi küçümsemek çok korkunçtur. Rab bunlara göz yummaz. **Tanrı adil bir yargıçtır.** (Mezmur 7:11) Rab kesinlikle günahları görmezlikten gelmez. Hiçbir günah cezasız kalmayacaktır. Bundan emin olabiliriz. Bazen bu hayatta günahımızdan dolayı Rab'bin cezasını çekeriz. Ama asıl cezayı ölümden sonra, yani kıyamet gününde çekeceğiz. **Böylece her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap verecektir.** (Romalılar 14:12)

7. Tanrı'sız bir gelecek mi?

İnsan mahvolmaya doğru gidiyor

Biz ölünce ne olacak? Bu soru hakkında insanlar farklı fikirler yürütür. Bazılara göre ölümler her şey biter. Bazılara göre ise hepimiz Cennete doğru gideriz. Bir başka düşünceye göre insan ölümden sonra 'araf' denilen bir arınma yerinden geçerek Cennete kavuşur. Kutsal Kitap'tan ise farklı bir şey öğreniriz.

Yüce Tanrı'nın sözü çok nettir.

Bir kez ölmek, sonra da yargılanmak insanların kaderidir. (İbraniler 9:27) Rab Tanrı ile doğru ilişkide bulunan kişi Cennete sonsuza dek Rab'bin görkeminde yaşayacaktır. Diğer insanlar için başka bir yer hazırdır. **Böyleleri Rab'bin varlığından ve yüce gücünden uzak kalarak sonsuza dek mahvolma cezasına çarptırılacaklar.** (2 Selanikliler 1:9) Kutsal Kitap'a göre bu yerin adı 'Cehennem'.

Cehennem gerçekten var!

Cehennem kilisenin icadı değildir. Kutsal Kitap bu yeri iyice anlatır. İsa Mesih zamanının dindarlarına bir kere şöyle sordu: **Cehennem cezasından nasıl kaçacaksınız?** (Matta 23:33) Ve Mesih İsa Kutsal Kitap'ın başka bir yerinde de cehennem hakkında konuştu: **Kişiği öldürdükten sonra Cehenneme atma yetkisine sahip olan Tanrı'dan korkun.** (Luka 12:5)

Cehennem korkunç bir yerdir.

Bu yeri anlatmak için Kutsal Kitap'ta birçok mecaz kullanılır. Cehennem bir acı yeridir. Orada karanlık ve ateş var. **Kötülük yapan herkesi O'nun egemenliğinden toplayıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.** (Matta 13:41) Bunlar sert sözlerdir ama Cehennemle ilgili gerçeklerdir. Oraya gidecek insanlar Tanrı'nın laneti altında bulunacaklar. Orada hiçbir iyilik olmayacak. En ufak bir yardım ya da bir düzeltme olmayacaktır.

Cehennem nihai bir yerdir.

Cehennemden dönüş yok, kaçış ya da çıkış yok. Öldükten sonra hiçbir insan Cehennemden Cennete geçemeyecektir. **Üstelik, aramıza öyle bir uçurum kondu ki, ne buradan size gelmek isteyenler gelebilir, ne de oradan kimse bize gelebilir.** (Luka 16:26) Cehennemin korkunçluğu, yalnızlığı ve acıları insanları eğitmek için değil, onları sonsuza kadar cezalandırmaktır.

Cehennem herkesin kendi kararıyla gittiği bir yerdir.

İnatçılığın ve tövbesiz yüreğin yüzünden Tanrı'nın adil yargısının açıklanacağı gazap günü için kendine karşı gazap biriktiriyorsun. Tanrı herkese, yaptıklarının karşılığını verecektir. (Romalılar 2:5-6) Herkes kendi özgür kararına göre ya cehenneme ya da cennete gider. Hayattayken İsa Mesih'i reddedip haksızlığı seçmiş olanlara Yüce Tanrı'nın gazabı ulaşacaktır, çünkü onlar Tanrı'nın kurtuluş çağrısına cevap vermediler. Tanrısız yaşamaya karar verdiler ve Rab kararlarını kabul eder. Cehenneme göndermekle Rab adaletsiz değildir.

Sevgiyi mi anlatalım korkuyu mu yaratalım?

Bazen Hristiyanlara şöyle denilir: 'Günah ve cehennem hakkında konuşa konuşa insanı korkutuyorsunuz!' Ama Rab ne yapsın? İnsanların mahvolmaya doğru koşmasına müdahale etmesin mi? Uyarmamak sevgi olabilir mi? Kutsal Kitap'a göre Tanrı sevgisinden dolayı günahlarımız hakkında açıkça konuşur: **Ben sevdiklerimi azarlayıp terbiye ederim.** (Vahiy 3:19) Cehennem bir gerçektir. Bu gerçeğin karşısında ciddi bir şekilde hayatınız hakkında düşünmelisiniz.

8. Dindarlık yeterli değil

İsa Mesih kurtuluş anahtarıdır

Her insanda vazgeçilmez bir dindarlık var.

Her insanda Tanrı'yla barışmak için bir özlem vardır. Dünyada yüzlerce din var. İnsan güneşte, ay ve yıldızlarda, yeryüzünde, ateş ve suda bir çare arar durur. Tahtadan, taştan ya da metalden put yapar. İnsan çok sayıda tanrı diye putlara ve ruhlara tapar. Modern dünyamızda bazen para ya da aşk put olabilir. Tanrı'nın sözü bu putlar hakkında şöyle der: **Bakıyorum, aralarında öğüt verebilecek kimse yok ki, onlara danışayım, onlar da yanıtlasınlar. Hepsi bomboş, yaptıkları da bir hiç. Halkın putları yalnızca yeldir, sıfırdır.** (Yeşaya 41:28-29)

Dindarlık günahımızı kaldıramaz.

Dinler insana Rab'be kavuşmak için yardımcı olmak ister. İnsandan çaba ve itaat bekler. Ama bu şekilde kimse Tanrı'ya ulaşamaz. En ciddi dindar çabamız bile Tanrı'nın önünde eksik ve yetersiz kalır. Yüce Tanrı tamamen kutsallık ister. Hiçbir çabamız ya da sevabımız tek bir günahımızı bile silemez. Dualar, oruçlar, Kutsal Kitap'ı okumalar bizi kutsal yapamaz.

Sevaplarımız kötü işlerimizi yok edemez.

Tanrı ile gerçekten barışmak isterseniz tamamen İsa Mesih'e iman edip güvenmelisiniz. İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir. (Efesliler 2:8-9)

Dindarlık insanın günahlı doğasını değiştiremez.

Kötü davranışlarımız asıl sorun değil. Onlar asıl sorunun sonuçlarıdır. İbadetlere katılmak ya da herhangi bir dini görevi yerine getirmekle belki kendimizi rahatlatırız. Ama asıl durumumuz değişmez, değişemez. Kim temizi kirliden çıkarabilir? Hiç kimse! (Eyyüp 14:4)

Çok iyi ama yetmez.

İbadete katılmak ya da Kutsal Kitap'ı okumak iyi bir şeydir. Tanrı bunun için buyruk verdi. Ama bu tür eylemler bizi Tanrı ile barıştırmaz.

9. Rab Tanrı bizimle konuşur

İsa Mesih eşsizdir

Eylemlerimiz bizi kurtaramıyorsa, o zaman nasıl Cennete ulaşabiliriz? Yoksa umutsuz bir durumda mıyız? Bu sorunun cevabını bulabilmek için İsa Mesih'in ölümünün bizim için olan anlamını mutlaka anlamalıyız.

Rab Tanrı adil ve kutsal olduğu için günahımızı cezalandırmalı.

Yüce Rab adildir, ama Kutsal Kitap şunu da diyor: **Tanrı sevgidir** (1 Yuhanna 4:8) Rab günden nefret eder, ama günahkârı seviyor ve affetmek istiyor. Tanrı'nın adaleti ceza olarak ruhsal ve bedensel ölümümüzü gerektirirken nasıl af bulabiliriz? Bu sorun için ancak Rab Tanrı çare buldu ve bunu İsa Mesih aracılığıyla yaptı. **Tanrı Baba'nın Oğlu olan Mesih İsa'yı dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdiğini gördük.** (1 Yuhanna 4:14)

Yüce Tanrı İsa Mesih aracılığıyla insan oldu.

Rab'bin diri Kelamı bizi kurtarmak için insan olup İsa Mesih olarak aramızda yaşadı. Tam insan oldu ama tanrısal özünü kaybetmedi. **Çünkü Tanrılığın bütün doluluğu bedence Mesih'te bulunuyor.** (Koloseliler 2:9) İsa Mesih eşsizdir. Bu gerçeği Kutsal Kitap'ta tekrar tekrar okuyoruz.

İsa Mesih'in doğuşu eşsizdi.

Onun bu dünyada babası yoktu. Tanrı'nın Ruh'unun doğa üstü gücü aracılığıyla İsa bir bakirenin bedeninde oldu. Melek, bakire olan Meryem'e şöyle dedi: **Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek.** (Luka 1:35)

İsa Mesih'in sözleri eşsizdi.

İsa'yı dinleyenler hakkında Kutsal Kitap şöyle diyor: **Yetkiyle konuştuğu için O'nun öğretişine şaşır kaldılar.** (Luka 4:32)

İsa Mesih'in mucizeleri eşsizdi.

İsa, yetkisini nereden aldığını sorulduğu zaman mucizelerini gösterdi: **Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor.** (Matta 11:5)

Onun bütün yaşamı eşsizdi.

İsa Mesih, **her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir.** (İbraniler 4:15) Bu İncil ayetine göre Mesih İsa insan olarak Yüce Tanrı'nın Yasası'nı her açıdan yerine getirdi. Bunun sonucunda günahın cezası olan ölümü çekmek zorunda olmamalıydı. Ancak iftiralarla tutuklandı. Yalancı şahitler aracılığıyla ölüme mahkûm olup Kudüs'ün yakınlarında bir tepede çarmıha gerildi. O'nun ölümü kötü bir rastlantı değildi. **Tanrı'nın belirlenmiş amacı ve öngörüsü uyarınca** (Elçilerin İşleri 2:23) böyle oldu. Yüce Tanrı, Sözü ve ruhsal Oğlu olan İsa'yı dünyaya gönderdi ki bizim günahımızın cezasını üstlensin. İsa bu yolu gönüllü olarak sevgisinden dolayı kabul etti. **O, hizmet etmeye ve canını birçokları için fide olarak vermeye geldi.** (Matta 20:28)

Ölümü yaşamı kadar eşsiz ve anlamlıydı.

İsa'nın aracı olduğu kurtuluş yolu İncil'in bu ayetiyle özetlenebilir: **Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu (yani İsa'yı) verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbirisi mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.** (Yuhanna 3:16)

İsa Mesih'in yaşamıyla ilgili anlatılanları İncil'in ilk dört bölümünde okuyabilirsiniz.

10. Yüce Tanrı'nın sevgisi görünüyor

İsa Mesih bizim için her şeyini veriyor

İsa Mesih'in örnek yaşamı ve şaşırtıcı mucizeleriyle ilgili söyleyebileceğimiz çok şey vardır. Ancak sonuçta en önemli olaylar ölümü ve dirilişidir. Kutsal Kitap bu olaylara neden o kadar önem veriyor? Bunun cevabı şudur: Mesih günahlarımızı üstelenerek bizi kurtarmak için yerimize öldü.

İsa Mesih yerimize öldü.

Yüce Tanrı'nın kutsallığı karşısında her insan günahkâr, suçlu ve kaybolmuştur; çünkü Tanrı'nın önünde her günahın adil bir cezası olmalı. Aynı zamanda Rab bizi kurtarmak istiyor. Kutsal Kitap Rab'in uyguladığı harika çareyi gösteriyor: **Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü.** (Romalılar 5:8) Tanrı'nın ruhsal Oğlu olan Mesih bu kurtuluşu gönüllü olarak üstlendi. Günahlarımızın bedelini ödemek için O yerimizi aldı. **Nitekim Mesih de bizleri Tanrı'ya ulaştırmak amacıyla doğru kişi olarak doğru olmayanlar için günah sunusu olarak ilk ve**

son kez öldü. (1 Petrus 3:18) Bununla Tanrı'nın sevgisi belli oldu.

İsa Mesih günahlarımızı üstlenerek öldü.

Aynı zamanda Tanrı'nın kutsallığı da belli oldu. Mesih İsa'nın ölümü bir oyun değil, gerçektir. Günahın bedeli tamamen ödenmeliydi. İsa korkunç acılar çekti. Çarmıha gerilince **"Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?"** diye bağırdı. (Markos 15:34) O korkunç anda Baba olan Tanrı gerçekten sevgili Oğlundan yüz çevirmişti. İsa, çarmıhtayken Tanrı'dan ayrılış cezasını da çekti. Bizim yerimize geçince bizim suçlarımız için sanki kendisi yapmış gibi sorumluluğu üstlendi.

İsa Mesih kurtuluşumuz için öldü.

Yüce Rab, İsa Mesih'i üçüncü günde ölümden diriltmekle bu kurbanı bütün günahlarımızın bedeli olarak kabul ettiğini ifade etti. **Kutsallık ruhu açısından ise ölümden dirilmekle Tanrı'nın Oğlu olduğu kudretle ilan edildi.** (Romalılar 1:4) Bununla aslında Cehennem yolunda olan insanların tamamen affedilmesi için temel atıldı.

Ama bunların bizimle ne alakası var? Biz nasıl Tanrı'nın önünde aklanabiliriz? Mesih'i nasıl yürekte kurtarıcımız olarak kabul edebiliriz?

11. Benim Kararım

Kurtuluş bulayım!

Kurtulmak ister misiniz?

Rab Tanrı ile barışmak ister misiniz? Rab size eksikliklerinizi gösterdiyse ve kurtulmak istiyorsanız, o zaman **tövbe edip Tanrı'ya dönmek ve Rabbimiz İsa'ya inanmak** gereklidir. (Elçilerin İşleri 20:21)

Tanrı'ya dönmek

Yaşamınız tamamen yenilenmeli. Bunun için tutumlarınız da değişmeli. Gerçekten sevgi dolu ve kutsal olan Tanrı'ya isyan ederek kendi yolunuza göre yaşadığınız için günahkâr olduğunuzu kabul etmeniz gerek. Yüreğiniz derinden değişmeli, yani günah hakkında dürüstçe pişmanlık ve utanç duymalısınız. Ve yaşamınıza yeni bir yön vermek için günahlarınızdan vazgeçmeniz gerekir. Tanrı insanı gerçek bir tövbeye çağırıyor: İnsan **tövbe edip Tanrı'ya dönmeye ve bu tövbeye yaraşır işler yapmaya** çağırıldı. (Elçilerin İşleri 26:20)

Tövbe demek yeni bir yöne doğru gitmek.

Bütün yüreğimizle Tanrı'yı hoşnut edecek şekilde yaşamaya çalışmalıyız. O zaman yürekten şöyle diyebiliriz: **Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin.** (Matta 16:16) Yaşamını sizin için feda etmiş İsa Mesih'e tamamen güvenebilirsiniz. **Evet, biz daha çaresizken Mesih belirlenen zamanda tanrısızlar için öldü.** (Romalılar 5:6)

Hiçbir şey dikkatimizi dağıtmasın.

Kibrimiz ve günahlı doğamız bizi Rab'be değil kendi doğruluğumuz ve dindarlığımıza güvenmek için ikna etmek ister. Ama aslında başka seçeneğiniz yok. Sırf Mesih sizi kurtarabilir. Bu yüzden Mesih'ten başka hiç kimseye ve hiçbir şeye güvenimiz olmasın. **Bu nedenle İsa Mesih, kendisi aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları tümüyle kurtaracak güçtedir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.** (İbraniler 7:25)

Dileğinizi gerçekleştirin!

Yüce Rab size kurtuluşa olan ihtiyacınızı gösterdiyse ve İsa'ya gelip iman etmek dileğinize o zaman bunu şimdi yapın. Nasıl mı? Rab'bin önünde suçlu ve kaybolmuş bir günahkâr olduğunuzu ikrar edip Mesih sizi kurtarsın diye yürekten yalvarınız. Dua ederek Mesih'i yaşamınızın efendisi olmak üzere davet edin. O'ndan günahlarınızı bırakıp kendisiyle yaşamak için yardım etsin diye dua edin.

Dürüst bir dua şöyle olabilir:

Tanrım, şimdiye kadar sensiz yaşadığımı ve günahtan dolayı senden ayrı kaldığımı anladım. Lütfen, günahlarımı affet! İsa Mesih yerime ölüp dirildiği için sana teşekkür ediyorum. Lütfen bundan sonra yaşamımın merkezi sen ol! Bana olan sevgin için çok teşekkür ederim. İsa Mesih adıyla dua ediyorum! AMİN.

Yüce Tanrı sözünde kalır.

İsa'nın Rab olduğunu ağızla açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksın. (Romalılar 10:9) Yürekten Mesih'in kurtarıcı olduğuna, güvenip onu Rab olarak kabul eden kişi, Rab'bin bu sözüne göre kurtuluşundan emin olabilir.

12. Yeni Yaşamdan zevk almak

Mesih imanlısı olarak ilk adımlar

Mesih İsa'ya imanla bağlanmışsanız artık Rab'bin önünde yeni bir insan oldunuz. Bu olayı yeni bir doğuşa benzetebiliriz. Artık Tanrı ile yepyeni bir ilişkiniz var. Kutsal Kitap bu durum için 'doğru olmak' kelimesini kullanıyor.

Yüce Tanrı ile barıştınız.

Böylece imanla akladığımızı göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı'yla barışmış oluyoruz. (Romalılar 5:1)

Mesih aracılığıyla günahlarınız silindi.

Peygamberlerin hepsi İsa Mesih'le ilgili tanıklıkta bulunuyorlar. Şöyle ki, O'na inanan herkesin günahları O'nun adıyla bağışlanır. (Elçilerin İşleri 10:43)

Rab'bin ailesine aitsiniz.

İsa'yı kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi. (Yuhanna 1:12)

Sonsuz yaşama sahipsiniz.

Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur. (Romalılar 8:1)

Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı'nın ta Kendisi yaşamınıza girdi.

Gerçeğin bildirisini, kurtuluşunuzun Müjdesi'ni duyup O'na iman ettiğinizde, siz de vaat edilen Kutsal Ruh'la O'nda mühürlendiniz. (Efesliler 1:13) Bu gerçekler harika değil mi? Artık ruhsal yaşamınızda bir büyüme başlayabilir. Bunun için şu dört nokta özel bir önem taşıyor:

Dua – her gün Tanrı'nızla konuşun.

Yüce Tanrı, sizin O'nunla konuşmanızdan zevk alır. Dostunuz ve babanız olarak yaşamınızın her detayıyla ilgilenir. O'nunla aileniz, işiniz, arkadaşlarınız, kaygılarınız ve dilekeleriniz hakkında konuşun. İyiliği için O'na şükredin! Zayıf düşüp günah işlediğiniz zaman O'ndan af dileyin. Tanrı'nın kulağı sizin için hep açıktır. O sizi bağışlamak ve yanınızda olmak istiyor. Her gün O'ndan af dileyebilirsiniz. Tanrı'nın çocukları bile kusursuz değildir. **Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır.** (1 Yuhanna 1:9) Dualarınızın hep belli bir zaman ya da belli bir yerde olması şart değildir. Ama yine belli bir zamanı dualarınız için ayırıyorsanız sizin için daha kolay olabilir. Dua ederken Tanrı size lütfunu vermek istiyor. Bu yüzden sürekli dua edin!

Kutsal Kitap – Rab'bin sözünü yaşamınızın temelini yapın!

Rab yüreğinin düşüncelerini sizinle paylaşmak istiyor. Farklı şekillerde sizinle konuşabilir, ama özellikle Kutsal Kitap'ı okurken sesini duyabilirsiniz. Bunu yaptıkça Tanrı'nın karakterini ve yaşamınız için olan planlarını daha iyi anlayabileceksiniz. **Rab'bi neyin hoşnut ettiğini ayırt edin.** (Efesliler 5:10) Kutsal Kitap'ı okurken İncil'in ilk dört bölümünün bir tanesiyle, örneğin Luka bölümüyle, başlayabilirsiniz. Bundan sonra Romalılar mektubunu okuyabilirsiniz. Bu mektupta özel bir şekilde yaşamınızın anlamı ve amacı anlatılır. Kutsal Kitap'ı okurken Kutsal Ruh sizi yönlendirir. Zaman geçtikçe daha iyi anlayacaksınız.

Paydaşlık – iman yaşamınızı destekleyebilen Hristiyanları arayın!

Rab bizim 'yalnız kurt' olmamızı istemiyor. Başka Mesih imanlılarıyla bir araya gelip samimi ilişkiler kurmalıyız. Birbirimizden öğrenebiliriz, birlikte Tanrı Sözünü dinleyebiliriz, birbirimize yardım edip ortak bir çabayla Tanrı'nın sevgi mesajını başka insanlarla paylaşabiliriz. Tanrı'nın dostları olarak birbirimize ihtiyacımız vardır. Bu yüzden şunu tavsiye ediyoruz: Mesih imanlılarından oluşan bir topluluğa katılın.

Paydaşlığın imanınız için ne kadar faydalı olduğunu görürsünüz. Rab'bin verdiği yetenekleri başka insanlar için kullanan imanlılarla tanışıp teşvik alırsınız. Rab kendisi bu paydaşlığa çok önem vererek İncil'de şöyle diyor: **Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim.** (İbraniler 10:25)

Hizmet – değişmiş yaşamınız görünsün.

Tanrınız RAB sizden ne istiyor? Yalnız şunu istiyor: Tanrınız RAB'den korkun, O'nun yollarında yürüyün, O'nu sevin; bütün yüreğinizle, bütün canınızla O'na kulluk edin. (Yasanın Tekrarı 10:12) Tanrı'yı hoşnut eden bir yaşam en büyük hedefiniz olsun. Ayrıca özel yeteneklerinizi Rab'be hizmet etmek için kullanın! **Çünkü biz Tanrı'nın yapıtıyız, O'nun önceden hazırladığı iyi işleri yapmak üzere Mesih İsa'da yaratıldık.** (Efesliler 2:10) Rab'bin yaşamınızda yaptıklarını başka insanlara anlatmak için hazır olun. Tanrı'ya güvenen bizler için bu sırf bir görev değil, bir sevinçtir. **Ama siz seçilmiş soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkısınız. Sizi karanlıktan şaşılmalı ışığına çağıran Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için seçildiniz.** (1 Petrus 2:9)

Impressum

Aktion: In jedes Haus e.V. (AJH)

Hausanschrift:

Telegrafstraße 25
42477 Radevormwald

Postanschrift:

Postfach 1120
42460 Radevormwald

Telefon: +49 (0)2195-91560

E-Mail: ajh@ajh-info.de

Internet: www.ajh-info.de

Evangelistische Seite: www.entdecke-neues.de

Internationaler Bibelgrundkurs: www.the-good-news.de

Çeviren: Wolfgang und Janet Häde, Ulrike Körber

Bildnachweis:

Titelbild: Fotolia-66424228-iordani

Lektion 1: [pixabay-804939](#); Lektion 2: [pixabay-787253](#); Lektion 3: [pixabay-113401](#)

Lektion 3: [pixabay-419057](#); Lektion 4: [pixabay-430557](#); Lektion 5: [pixabay-764983](#)

Lektion 6: [pixabay-665591](#); Lektion 7: [pixabay-58212](#); Lektion 8: [pixabay-169238](#)

Lektion 9: [fotolia-66892376-©Romolo Tavani](#); Lektion 10: [fotolia-76972189-](#)

[©Alberto Masnovi](#); Lektion 11: [fotolia-82725689-©Gina Sanders](#); Lektion 12:

[fotolia-66573128- HYPERLINK "https://de.fotolia.com/id/66573128-vinogradov il"©](#)

[HYPERLINK "https://de.fotolia.com/id/66573128-vinogradov il"vinogradov il;](#)

Lektion 12: [fotolia-78455410-©mariesacha](#)

Copyright © „Aktion: In jedes Haus“, Radevormwald. Text: Türkisch